

[Himmelstrup.]

Maaned, at man ikke fra tysk Side stillede noget som helst Krav i den Retning i Aar. Rigsdagen kan ikke øve nogen som helst Indflydelse, der er ingen Mulighed for at forandre saa meget som et Komma i Overenskomsten, og det saa meget mindre, som den allerede er traadt i Kraft. I Overenskomstens Artikel 2 staar der først, at „denne Overenskomst skal ratificeres“, og der føjes til, at „Ratifikationsdokumenterne skal udveksles i København“, men derefter staar der: „Overenskomsten træder i Kraft den 10de Dag efter den Dag, paa hvilken Udvekslingen af Ratifikationsdokumenterne har fundet Sted.“ Men saa føjes der til: „De to Regeringer er enige om, at denne Overenskomsts Bestemmelser straks skal finde foreløbig Anvendelse.“ Det er altsaa en meget formel Behandling, her foregaar, og Rigsdagens Stilling er den, at den naturligvis maa ratificere Overenskomsten, men jeg synes, man skulde have bestræbt sig for at fritage Rigsdagen herfor, naar den slet ingen Indflydelse har paa det, der foreligger.

Jeg ved ikke, om den højtærede Udenrigsminister her eller maaske i Udvalget vil give Oplysninger om enkelte Spørgsmaal. Jeg kunde godt have Lyst til at nævne et af dem her, nemlig et Spørgsmaal, som har været brændende en hel Række Aar, navnlig i visse Dele af Landet, nemlig Spørgsmaalet om Muligheden for at eksportere lettere Heste til Tyskland. Forholdet er det, at der ved en Noteveksling den 20. Marts 1926 blev givet et Tilsagn om, at man skulde optage Forhandlinger om Tarifændringer, der skulde skabe Mulighed for, at man ogsaa kunde eksportere de saakaldte lettere Heste til Tyskland, et Tilsagn, som jeg er klar over vi handlede væk ved en Noteudveksling i 1927. Jeg synes, det vilde være rimeligt, naar der faktisk for Tiden er Afsætningsmuligheder i Tyskland for lettere Heste, at det da ogsaa rent todmæssigt blev ordnet saaledes, at disse kom til at udgøre i hvert Fald en beskeden Andel i det Hestekontingent paa smaa 5 000 Stykker, som nu gaar til Tyskland. Det er jo Tolden, der lægger sig hindrende i Vejen, idet Tolden paa lettere Heste er 500 Mark, medens Tolden paa sværere Heste ved Overenskomsten af 1928 er blevet reduceret til 140 Mark, tror jeg det er. Til Trods for den høje Told er der imidlertid saa vidt mig bekendt i Foraaret 1934 eksporteret nogle lettere Heste til Tyskland, men den eksorbitant høje Told lægger naturligvis væsentlige Hindringer i Vejen for Eksporten.

Jeg vil gerne bede den højtærede Udenrigsminister give Oplysninger om, hvorvidt man har bestræbt sig for at faa de to Slags Heste stillet lige over for Udnyttelsen af de Chancer, der er for Eksport til Tyskland.

Den højtærede Udenrigsminister har ganske Ret i, at den væsentligste Del af det, der findes i denne nye Overenskomst, er de rent administrative Bestemmelser, navnlig Slutprotokollens andet Afsnit om Tilvejebringelse af de saakaldte blandede Udvalg. Det er en Art Knopskydning, der her finder Sted, og jeg ser godt, at det er det tyske System, der nu paa en Maade overføres her til Landet, et System, hvorved man giver saadanne Udvalg ret vidtgaaende Beføjelser med Hensyn til Priser. Hertil kommer saa, at de kontraherende Parter samtidig forpligter sig til „ved dertil egnede Foranstaltninger“, som det hedder, „at de til enhver Tid i Overensstemmelse med denne Protokol fastsatte Maksimums- og Minimumsgrænser overholdes“. Til Slut bestemmes det dernæst, at de saakaldte Regeringsudvalg kan udvide Beføjelsen for de blandede Udvalg. Jeg vil meget henstille, at vi i Udvalget faar nærmere Oplysninger om — hvis den højtærede Minister kan give dem —, hvad der kan tænkes at ligge i f. Eks. denne Adgang til Udvidelse af de blandede Udvalgs Beføjelser.

Men alt i alt kan jeg sige paa det Partis Vegne, jeg taler for, at naar Sagen er blevet lidt mere oplyst i et Udvalg, vil vi sikkert kunne gaa med til at ratificere Overenskomsten.

Jeg vil gerne endnu rette et Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister i Anledning af Artikel 4, som fandtes i den tilsvarende Overenskomst fra i Fjor, og som blev forelagt her den 15. Marts 1934. Der staar i denne Artikel 4, at man skal ind paa almindelige Traktatforhandlinger med Tyskland for at søge afløst den halvt traktatløse Tilstand, hvori vi egentlig altid har befundet os over for Tyskland, med en fast Traktat. Før det tyske Riges Dannelse afsluttede Danmark med en hel Del af de tyske Stater en Række Separatoverenskomster eller Handelsaftaler som hvilede paa Mestbegunstigelsesprincippet, og da saa det tyske Rige dannedes i 1871, blev der ikke afsluttet nogen Handelstraktat mellem Danmark og Tyskland, men man tilrettelagde det paa den Maade, at selve det Princip, som var fastlagt i alle disse Overenskomster med de tidligere Enkeltstater, skulde være gældende i Mellemværendet mellem Danmark og det tyske Rige. Denne Tilstand har man gentagne Gange